

מדוע הרעיון שרופאים חולים או מאומתים למחלה מדבקת יגיעו למרכזים הרפואיים ויטפלו בחולים אסור מבחינה אתית ?

החובה הראשונה של רופא היא לא להזיק. רופא חולה או מאומת עלול להדביק חולה במחלה אחרת וכך להחמיר את מצבו הרפואי של המטופל.

הביטוי פרימום נון נוקרה (בלטינית: Primum non nocere; בתרגום מילולי: ראשית, אל תזיק) מבטא את אחד מעקרונות האתיקה הרפואית הוותיקים והמשמעותיים ביותר. הביטוי משמש לפחות מאז 1860 תזכורת לעוסקים ברפואה, שלפעולות הנעשות מתוך כוונות טובות עשויות להיות תוצאות לא רצויות.

רופא חולה או מאומת עלול להדביק את הצוות המטפל לצידו ולגרום נזק משמעותי יותר גם לבריאות עמיתיו וגם ליכולתם לטפל במטופלים הנזקקים להם.

בהצהרת ה- wima מאוקטובר 2017 נכתב "אקפיד על בריאותי, רווחתי וכישורי במטרה להעניק טיפול ברמה הגבוהה ביותר".

כמו כן ישנה התייחסות לנושא במספר ניירות עמדה של הלשכה לאתיקה:

חובת הטיפול בפאנדמיה

1. הרופא יטפל בכל אדם, לרבות החולה במחלה מידבקת, גם בנוכחות של סכנה מוגברת סבירה לבטיחותו של הרופא, ולאחר שננקטו האמצעים הראויים להגנה עליו.
2. הרופא חייב בהגשת טיפול רפואי לכל אדם, בכל מקרה של פאנדמיה, כאשר נשקפת סכנה לציבור.
3. הרופא ימשיך במתן הטיפול הרפואי כל עוד שירותיו המקצועיים נדרשים.
4. הרופא אינו חייב לסכן את עצמו סיכון בלתי-סביר לשם מתן טיפול רפואי לאחר.
5. הרופא יאזן, בתנאים שבהם נשקפת לו סכנה מוחשית ומוגברת, בין התועלת המיידית הצפויה למטופל הבודד, המסכן את הרופא, לבין היכולת לתת בעתיד טיפול רפואי לחולים אחרים והערך של שמירת חיי הרופא עצמו ובני משפחתו.

פרק מיוחד לגבי מחלות מדבקות, נכתב בהבנה של סיכון הצוותים הרפואיים:

העברת מידע לצוות רפואי בדבר מחלה מידבקת

1. הרופא יפעל בשקיפות וביושר עם עמיתיו למקצוע.
2. הרופא לא יסתיר מעמיתיו למקצוע מידע רפואי רלוונטי בדבר מטופל הנמצא בטיפולו. חובה זו גוברת שבעתיים כאשר מדובר במחלה מידבקת, העלולה לפגוע בעמית או בצוות הרפואי.

3. הרופא יעביר לעמיתו מידע רפואי בדבר המטופל תוך זהירות והקפדה על פרטיותו הרפואית של המטופל.

הרופא הבלתי-כשיר מבחינה בריאותית

1. רופא שאינו כשיר מקצועית, מבחינה בריאותית, יימנע ממתן טיפול רפואי או מקבלת אחריות רפואית על בריאותו של המטופל, וידווח על כך לרשויות המוסמכות.
2. הרופא הבלתי-כשיר, לרבות רופא החולה במחלה מידבקת, יפנה במקרה הצורך לגוף המוסמך לקבוע את מגבלות תפקודו ואת אופן המשך עבודתו.
3. הרופא יידע את הרופא הבלתי-כשיר בדבר הספק שהתעורר לגבי כשירותו ויעשה כל מאמץ לסייע לו, לרבות בקבלת טיפול רפואי.
4. הרופא יפעל, במידת יכולתו, על מנת להגן על הציבור הרחב מפני רופא בלתי-כשיר.
5. הרופא ידווח לרשות המתאימה על רופא בלתי-כשיר, אם המשך עבודתו מהווה סכנה לבריאות הציבור, לאחר שהודיע על כך, מראש, לרופא הבלתי-כשיר.

הפניה לרשות מוסמכת כפי שנכתבה בדפי העמדה, מתכוונת למעסיק הישיר או/ו למשרד הבריאות, מתוך אמון מלא כי אלו הגורמים החפצים בבריאות הציבור המטופלים ובטובת הרופא החולה.

עבודת הרפואה הינה מורכבת, מטרתה היא שיפור איכות החיים ושמירה על החיים.

רופא חולה או מאומת למחלה מדבקת אשר יתייצב במוסד הרפואי או יטפל בחולים יחטא לאתיקה המקצועית שלו ויערער את בסיס האמון של המטופלים בו ובמערכת הבריאות בכלל.

בברכה,
ד"ר תמי קרני

יו"ר הלשכה לאתיקה